

ਰਵੀ ਸ਼ੰਕਰ ਝਾਅ, ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਰਾਜੀਵ ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ.
ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸੈਲਫ ਫਾਈਨੈਂਸਡ ਆਯੁਰਵੈਦਿਕ
ਕਾਲਜ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ, ਪੰਜਾਬ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਸ — ਜਵਾਬਦੇਹ

2019 ਦਾ ਸੀ ਡਬਲਿਯੂ ਪੀ ਨੰਬਰ 23710

ਦਸੰਬਰ 18, 2019

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950- ਕਲਾਮ 73, 163 ਅਤੇ 226—ਇੰਡੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਐਕਟ, 1970, ਸੈਕਸ਼ਨ 36(1)—ਇੰਡੀਅਨ ਮੈਡੀਸਨ ਸੈਂਟਰਲ ਕੌਂਸਲ (ਭਾਰਤੀ ਦਵਾਈ ਵਿਚ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਿਆਰ) ਨਿਯਮ, 1986, ਕਲਾਮ 2(ਡੀ)-ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਹੈਲਥ ਸਾਇੰਸਜ਼ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਇੰਸਟੀਚਿਊਸ਼ਨਜ਼ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਦਾਖਲਾ, ਫੀਸ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਅਤੇ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ) ਐਕਟ, 2006, ਸੈਕਸ਼ਨ 3(3)-ਬੀਐਮਐਸ/ਬੀਐਚਐਮਐਸ/ਬੀਯੂਐਮਐਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ-ਸੂਚਨਾ-ਨੈੱਟ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਕੇਂਦਰੀ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ-ਆਯੋਜਤ, ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਇੰਦਰਾਜ 66 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ 7 ਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ III ਦੀ ਐਂਟਰੀ 25 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਕਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ- ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦਾ ਸਟੈਂਡ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਸਪੱਸ਼ਟ - ਕਿ ਉਹ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਇਸਲਈ, ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਯੂਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲੈਣ ਲਈ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ - ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਲਟਰਾਵਾਇਰਸ - ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਖਲੇ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ.

ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੰਦਰਾਜ 66 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਵਰਤੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 25 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ 7 ਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ III, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਿਰਫ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਤਾਲਮੇਲ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਵੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ, ਕਿਰਤੀਆਂ ਦੀ ਕਿੱਤਾਮੁਖੀ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿਖਲਾਈ ਆਦਿ ਸਮੇਤ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਦੋਵੇਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪੂਰਾ ਖੇਤਰ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੀ ਇਪਗਨਡ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ

07.12.2018 ਅਤੇ 14.12.2018 ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਮਪੈਕਟਡ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮਿਤੀ 28.05.2018 ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮਿਤੀ 01.08.2019 ਕ੍ਰਮਵਾਰ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਰੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਭਾਵ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਘ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜਾਂ ਨੇ ਬਰਾਬਰ ਅਤੇ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ **ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ** ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੀ ਏ ਐਮ ਐਸ, ਬੀ ਐਚ ਐਮ ਐਸ ਅਤੇ ਬੀ ਯੂ ਐਮ ਐਸ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਓ ਕਿ ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਰੋਕੀਆਂ ਸੂਚਨਾਵਾਂ 1970 ਦੇ ਐਕਟ ਜਾਂ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

(ਪੈਰਾ 4)

2019 ਦੇ ਸੀ ਡਬਲਿਯੂ ਪੀ ਨੰਬਰ 23710 ਵਿੱਚ *ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ* ਅਰਜਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਰਾਜੀਵ ਆਤਮਾ ਰਾਮ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਸਤਿਅਮ ਟੰਡਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਜੀ.ਐਸ.ਅਟਾਰੀਵਾਲਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ

2019 ਦੇ ਸੀ ਡਬਲਿਯੂ ਪੀ ਨੰਬਰ 27723 ਵਿੱਚ *ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ* ।

ਅਕਸ਼ੈ ਬਾਂਸਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ

2019 ਦੇ ਸੀ ਡਬਲਿਯੂ ਪੀ ਨੰਬਰ 28287 ਅਤੇ 2019 ਦੇ 30610 ਵਿੱਚ *ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ* ।

ਪਰਵੇਸ਼ ਜਗਲਾਨ, 2019 ਦੇ ਸੀ ਡਬਲਿਯੂ ਪੀ ਨੰਬਰ 29612 ਵਿੱਚ *ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ* ਕਮਲ ਸਹਿਗਲ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਮਨੁਜ ਨਾਗਰਥ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ

2019 ਦੇ ਸੀ ਡਬਲਿਯੂ ਪੀ ਨੰਬਰ 27641 ਵਿੱਚ *ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ* ।

ਵੀਰੇਨ ਜੈਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ

2019 ਦੇ ਸੀ ਡਬਲਿਯੂ ਪੀ 28282 ਵਿੱਚ *ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ* ।

ਅਨੰਤ ਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ

2019 ਦੇ ਸੀ ਡਬਲਿਯੂ ਪੀ ਨੰਬਰ 29261 ਵਿੱਚ *ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ* ।

ਅਰੁਣ ਗੋਸਾਈ, ਯੂ ਓ ਆਈ ਲਈ ਸੀਨੀਅਰ ਪੈਨਲ ਕਾਉਂਸਲ।

ਆਰ.ਕਾਰਤਿਕੇਯ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸੀਸੀਆਈਐਮ ਲਈ, ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਰਵਿਦਾਸ ਆਯੁਰਵੈਦਿਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪੰਜਾਬ ਲਈ।

ਐਜਲ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2-ਸੀਸੀਆਈਐਮ ਲਈ, ਵਿੱਚ

2019 ਦੇ ਸੀ ਡਬਲਿਯੂ ਪੀ ਨੰਬਰ 29612 ਅਤੇ 29517।

ਉਦਿਤ ਗਰਗ, ਐਡਵੋਕੇਟ,

ਸੀ ਡਬਲਿਯੂ ਪੀ ਨੰ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ.2 ਲਈ। 2019 ਦਾ 282821

ਵਰੁਣ ਈਸਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ,

2019 ਦੇ ਸੀ ਡਬਲਿਯੂ ਪੀ ਨੰਬਰ 27723 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ।

ਭੁਵਨ ਵਤਸ, ਐਡਵੋਕੇਟ

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ - ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਆਯੂਸ਼ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ

2019 ਦੇ ਸੀ ਡਬਲਿਯੂ ਪੀ ਦਗਖ ਨੰਬਰ 27723, 29517 ਅਤੇ 29612

ਸੁਵੀਰ ਸਿਓਕੰਦ, ਏ.ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ।

ਦੀਪਕ ਬਲਿਆਨ, ਏ.ਜੀ.ਜੀ., ਹਰਿਆਣਾ।

ਰਵੀ ਸ਼ੰਕਰ ਝਾਮ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ

(1) ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(2) ਬੀ ਏ ਐਮ ਐਸ, ਬੀ ਐਚ ਐਮ ਐਸ ਅਤੇ ਬੀ ਯੂ ਐਮ ਐਸ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ (ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ) ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋਏ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਸਿਹਤ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਹਨ, ਨੇ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕਿ 07.12.2018 ਦੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੰਡੀਅਨ ਮੈਡੀਸਨ ਸੈਂਟਰਲ ਕੌਂਸਲ (ਭਾਰਤੀ ਮੈਡੀਸਨ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਿਆਰ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 1986 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਨਿਯਮਾਂ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੰਡੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਸੈਂਟਰਲ ਕੌਂਸਲ ਐਕਟ, 1970 ਦੀ ਧਾਰਾ 36(1) (i) (j) ਅਤੇ (ਕੇ) (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "1970 ਦਾ ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਪੱਤਰ ਆਯੁਰਵੇਦ, ਯੋਗਾ, ਨੈਚਰੋਪੈਥੀ, ਯੂਨਾਨੀ, ਸਿੱਧ ਅਤੇ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ (ਆਯੂਸ਼) ਮਿਤੀ 11.06.2018, 03.01.2019, 25.02.2019, 12.04.2019 ਅਤੇ 04.07.2019 ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 2018 ਗੁਲ 2018 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 2018 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 2(d) ਜੋ ਕਿ ਅੰਡਰਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਮੈਡੀਕਲ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਲਈ ਇਕਸਾਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਆਯੋਜਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ (ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ), 1970 ਦੇ ਮੂਲ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਬੀਏਐਮਐਸ ਅਤੇ ਬੀਯੂਐਮਐਸ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ 10+2 ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਸਬੰਧਤ ਰਾਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦਾਖਲਾ ਟੈਸਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਦਾ ਆਧਾਰ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ

ਪੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਸੋਧ ਆਯੂਜ਼ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ

1970 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਪਰੇ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਵੈਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਸੋਧ ਨੂੰ 2019-20 ਸੈਸ਼ਨ ਲਈ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ 30.11.2018 ਨੂੰ ਅਪਲਾਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ 07.12.2018 ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜੋ ਬੀ ਏ ਐਸ, ਬੀ ਐਚ ਐਮ ਐਸ ਅਤੇ ਬੀ ਯੂ ਐਮ ਐਸ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਚਾਹਵਾਨ ਸਨ, ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੇ ਸਨ। ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ/ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। 10+2 ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਲਜ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀਟਾਂ।

(5) ਕੁਝ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਸੈਟਰਲ ਕੌਂਸਲ ਐਕਟ, 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਮਿਤੀ 14.12.2018 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ (ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 1983 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਸੋਧ 1973' ਨੂੰ ਉਸੇ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(6) ਉਪਰੋਕਤ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ/ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ 2018-19 ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਇੱਕ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅੰਤਮ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ **ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ**¹ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(7) ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ NEET ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਦਵਾਈ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਨੇ 05.03.2018 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-12) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਸੀ. ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਸੋਧੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਤਦ ਹੀ ਇਸਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 07.12.2018 ਦੇ ਅਪ੍ਰਗਟਡ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਯੋਗ

FED. OF PVT. SELF FINANCED AYURVEDIC COLLEGES 137
ASSO.,PUN. v. UNION OF INDIA AND OTHERS (*Ravi Shankar Jha, C.J.*)
ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਐਕਟ 1970 ਜਾਂ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, 07.12.2018 ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਅਤੇ *ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।*

(8) ਉਪਰੋਕਤ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ *ਮਾਡਰਨ ਡੈਂਟਲ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਖੋਜ ਕੇਂਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ*³, ਐਮਬੀਬੀਐਸ ਅਤੇ ਐਮਡੀਐਸ ਦਾਖਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 24.05.2016 ਦੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 10(D) ਅਤੇ 33(1)(mb) ਅਤੇ 05.08.2016 ਦੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਦੰਦਾਂ ਦੇ ਡਾਕਟਰ ਐਕਟ, 1948 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਇੰਡੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਐਕਟ, 1956 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ। . ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੰਡੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਐਕਟ ਅਤੇ ਡੈਂਟਿਸਟ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਦੁਆਰਾ ਐਮ ਬੀ ਬੀ ਐਸ, ਐਮ ਡੀ ਐਸ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ *ਕ੍ਰਿਸਚੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ*⁴, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ *ਮਾਡਰਨ ਡੈਂਟਲ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਰਿਸਰਚ ਸੈਂਟਰ* (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਵੱਲੋਂ 05.03.2018 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸ. 1970 ਦੇ ਪੈਰੋਟ ਐਕਟ ਅਤੇ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਭਾਰਤੀ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 36(1)(i) ਅਤੇ (ਕੇ) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। 1970 ਅਤੇ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਅੱਜ ਹਨ, ਸੀ ਸੀ ਆਈ ਐਮ ਜਾਂ ਸੀ ਸੀ ਐਚ ਨੂੰ ਦਾਖਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ 1970 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। 1973 ਦੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਕੇਵਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਮਿਆਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹਨ।

(9) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ *ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਅਨ ਮਿਨਰਲ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।*

ਹੋਰ⁵; ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਸਲਾਹ ਬਨਾਮ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ⁶; ਮੈਸਰਜ਼ ਲੀਲਾਸਨ ਬਰੂਅਰੀਜ਼ (ਪ੍ਰਾਇਵੇਟ) ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਐਮਪੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ⁷; ਮੈਸਰਜ਼ ਅਸਾਮ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਅਸਾਮ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ⁸; ਕੁੰਜ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਬੁਟੇਲ ਬਨਾਮ ਐਚ ਪੀ ਸਟੇਟ 2000(3) ਐਸ ਸੀ ਸੀ 40; ਟੀ ਐਨ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਐਮ ਪੀ ਪੀ ਕਾਵੇਰੀ ਛੇਟੀ ਅਤੇ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਐੱਸ. ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ ਨੇ¹⁰ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਲੋੜੀ ਸੋਧ 1970 ਦੇ ਐਕਟ ਅਤੇ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ।

(10) ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ 2019-20 ਲਈ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਬਿਨੈ ਕਰਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ 30.11.2018 ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਸੋਧ ਨੂੰ 07.12.2018 ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ 2019- ਲਈ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ। 20 ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਰਵੀਦਾਸ ਆਯੁਰਵੈਦਿਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੁਆਰਾ 01.08.2019 ਨੂੰ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਨੂੰ ਬੀ.ਏ.ਐੱਮ.ਐੱਸ. ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦੇਣ ਦੇ ਆਧਾਰ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਨੂੰ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਆਧਾਰ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਲਈ ਅਪਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਮਿਤੀ 30.11.2018 ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਬੀ ਏ ਐਮ ਐਸ / ਬੀ ਐਚ ਐਮ ਐਸ / ਬੀ ਯੂ ਐਮ ਐਸ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਭਾਵੇਂ ਯੋਗ ਅਤੇ ਉਕਤ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਚਾਹਵਾਨ ਸਨ, ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਏ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੀ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸੇ ਨੂੰ 2019-20 ਸੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਲਾਗੂ ਜਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(11) ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 26.08.2019 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ 28.08.2019 ਨੂੰ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ

- 52017(16) ਐਸ ਸੀ ਸੀ 186
- 61995(1) ਐਸ ਸੀ ਸੀ 732
- 71992(3) ਐਸ ਸੀ ਸੀ 293
- 82001(4) ਐਸ ਸੀ ਸੀ 202
- 91995(2) ਐਸ ਸੀ ਸੀ 402
- 102012(7) ਐਸ ਸੀ ਸੀ 683

14/15.10.2019। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਜੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਵਿੱਚ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋਏ ਹਨ ਜਾਂ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਏ ਹਨ, ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਂਦਰੀਕ੍ਰਿਤ ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ **ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਆਫ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਆਫ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਆਫ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ (ਸੁਪਰਾ)** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਖਲਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

(12) ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਹੈਲਥ ਸਾਇੰਸਜ਼ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਾਖਲੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਹੈਲਥ ਸਾਇੰਸਜ਼ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਇੰਸਟੀਚਿਊਸ਼ਨਜ਼ (ਦਾਖਲੇ ਦਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ, ਫੀਸ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਅਤੇ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ) ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।, 2006 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਬੀ) "ਸਾਂਝੀ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ" ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(3) ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਸਿਹਤ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਢੰਗ ਨਾਲ *ਅੰਤਰ-ਸੈਲੀ* ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਂਝੀ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮਿਤੀ 28.05.2018 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਆਯੁਰਵੈਦਿਕ, ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਅਤੇ ਯੂਨਾਨੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਲ 2018 ਤੋਂ ਅੰਡਰ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ BAMS, BHMS ਅਤੇ BUMS ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(13) ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮਿਤੀ 28.05.2018 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਕੋਂਦਰੀ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਗੁਰੂ ਰਵੀਦਾਸ ਆਯੁਰਵੈਦਿਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਣਗੇ।, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੀ ਏ ਐਮ ਐਸ, ਬੀ ਐਚ ਐਮ ਐਸ ਅਤੇ ਬੀ ਯੂ ਐਮ ਐਸ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਕੋਂਦਰੀਕ੍ਰਿਤ ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਕਰਵਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸਮੇਤ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ 28.05.2018 ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ।

(14) ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ

28.05.2018 ਨੂੰ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਗੁਰੂ ਰਵੀਦਾਸ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਰਤ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਦਾਖਲੇ ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਸਰਕਾਰ. ਇਹ ਅੱਗੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਯੋਗਤਾ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਮੈਡੀਕਲ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਸੀ.ਸੀ.ਆਈ.ਐਮ ਅਤੇ ਸੀ.ਸੀ.ਐਚ. ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਾਲਜ ਦਾ ਦਾਖਲਾ ਅਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਯੋਗਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਨੀਟ (ਯੂਜੀ) 2019।

(15) ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ, ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਤੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ/ਸਰਕਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੂਧਤਾ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨੂੰ ਮਿਤੀ 28.05.2018 ਦੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਖੋਜ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੂਧਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ (ਯੂ ਟੀ)-2019 ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ/ਸੂਚਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਤੇ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(16) ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਜਾਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਾਂਝੇ ਦਾਖਲਾ ਟੈਸਟ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮਿਤੀ 28.05.2018 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਨੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਆਯੋਜਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(iii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਵਿਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। , ਇਸਲਈ, ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ (ਯੂ ਜੀ)-2019 ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(17) ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 28.05.2018 ਨੂੰ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ 2019-20 ਭਾਵ 30.11.2018 ਲਈ ਅਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਜਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਅਣਜਾਣ ਸਨ। ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(18) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਆਯੂਸ਼ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ

ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ASSO. PUN. v. UNION OF INDIA AND OTHERS (Ravi Shankar Jha, C.J.) ਕਰੂਕਸ਼ੇਤਰ ਐਕਟ, 2016। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਨੇ ਦਾਖਲਿਆਂ, ਫੀਸ ਨਿਯਮਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 2006 ਦੇ ਆਪਣੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਸਬੰਧਤ ਕੋਰਸਾਂ ਨੂੰ 01.08.2019 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹਨ ਅਤੇ NEET ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ।

(19) ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਬੰਧਤ ਵਧੀਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੀਸੀਆਈਐਮ ਅਤੇ ਸੀਸੀਐਚ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਰਾਜ 2018 ਤੋਂ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸਨ। ਅਤੇ 2018 ਤੋਂ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਲੋੜਾਂ ਦਾ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਰਾਜਾਂ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲੋੜ ਨੂੰ ਸਾਲ 2018 ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਈ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਅੰਤਮ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। **ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਆਫ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ (ਸੁਪਰਾ)** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਾਰੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ, ਉਮੀਦਵਾਰ, ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸਨ ਕਿ 2018 ਤੋਂ ਹੀ ਬੀਏਐਮਐਸ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਲੋੜ ਸੀ।

(20) ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 09.05.2016 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਯੂਸ਼ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤ ਵਜੋਂ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। **ਮਿਹਰ ਅਭਿਜਾਤ ਪਾਠਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ** x¹⁰। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਹਦਾਇਤਾਂ ਸਮੇਤ ਇਪਗਨਡਪੱਤਰ ਅਤੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮਿਤੀ 07.12.2018 ਅਤੇ 14.12.2018 ਦੀਆਂ ਅਪ੍ਰਗਟਿਡ ਗਜ਼ਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਰਾਹੀਂ 1970 ਦੇ ਐਕਟ ਅਤੇ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ 1970 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਤੇ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (i) (j) ਅਤੇ (ਕੇ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਿਯਮ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਾ ਖੇਤਰ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਕੋਲ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 1970 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਤੇ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ

¹⁰ 2012(7) SCC

ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਮ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਲਈ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਰੋਤ 1970 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਅਤੇ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (i)(j) ਅਤੇ (k) ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਮ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ।

(21) ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਸੈਂਟਰਲ ਕੌਂਸਲ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਸਾਲ 2017 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਗਾਤਾਰ ਦੁਹਰਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 2018 ਵਿੱਚ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ **ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਆਫ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟਸ (ਸੁਪਰਾ)** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਲਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਮੁੱਦਾ ਪਰਸੈਟਾਈਲ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ।

(22) **ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਆਫ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਆਫ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਆਫ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ (ਸੁਪਰਾ)** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲਿਆਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ - ਯੂ ਜੀ 2018 ਵਿੱਚ ਅੰਕ ਜੋ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ 2018-19 ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਬੀ ਐਚ ਐਮ ਐਸ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮਾਂ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ 2018-19 ਲਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਨ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਾਪਸੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੱਥ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ 2019 ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 25464 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮਿਤੀ 04.11.2019 ਨੂੰ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਦਾਖਲਿਆਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ 2019 ਦੇ ਐਸਐਲਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 25237 ਵਿੱਚ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬੰਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਪੀ.ਜੀ. ਕੋਰਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਦਿੱਤੇ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਥੋਂ ਤੱਕ ਯੂਜੀ ਕੋਰਸਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

(23) ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਸੈਂਟਰਲ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ

ਕਿ ਸਾਰੇ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਇਸ ਤੱਥ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਆਯੂਸ਼ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ। ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ 2018-19 ਲਈ, ਕੁੱਲ 7,97,060 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੇ ਆਯੂਸ਼ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਲਗਭਗ 37,906 ਸੀਟਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ NEET ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਗਲਤ ਅਤੇ ਗਲਤ।

(24) ਈ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 25 ਸੂਚੀ III ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਾਕੀ ਫੀਲਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਮਕਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਦਲੀਲਾਂ ਨਿਰਪੱਖ ਹਨ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

(25) ਅਸੀਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

(26) ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਈਏ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਜਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਦੁਆਰਾ ਚੋਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 28.05.2018 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(3) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਬੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਬੰਧਤ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਸਾਂਝਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਜਾਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ 28.05.2018 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਏਜੰਸੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(b) ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ।

(27) ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਵੱਲੋਂ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ

ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਸੈਸ਼ਨ 2019-20 ਲਈ 01.08.2019 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(28) ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮਿਤੀ 28.05.2018 ਜਾਂ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮਿਤੀ 01.08.2019 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 2019 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 29517 ਅਤੇ 2019 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 29612 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਰਿਆਣਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦਰਅ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮਿਤੀ 01.08.2019 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(29) ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਐਕਟ (ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀਆਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਪਰ ਸਿਰਫ 07.12.2018 ਦੀ ਅਪ੍ਰਗਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ।

(30) ਜ਼ਾਹਰਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਦਾਖਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਕੇਂਦਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕੌਂਸਲ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਰਥਹੀਣ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸਫਲ ਚੁਣੌਤੀ ਵੀ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਖਲਿਆਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਅਜਿਹੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ 1970 ਦੇ ਐਕਟ ਅਤੇ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਵਾਲਾ ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 05.03.2018 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਗੈਰ-ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਅਨੁਕੂਲ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ. ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, 05.03.2018 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P-12 ਦੇ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਭਰੋਸਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੱਤਰ ਖੁਦ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਵਾਲੀ ਗਲਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ

ਆਪਣੀ ਮਹੱਤਤਾ ਗੁਆ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

(31) ਇਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਵੱਲੋਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਤੁਕੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਅਰਥਹੀਣ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਵੀ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਟਕਰਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੀਆਂ ਅਧਿਸੂਚਨਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਰੋਧਤਾਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੀਆਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਯੂਸ਼ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਯੋਗ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਸੀਮਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੁਆਰਾ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨਿਯਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਵਿਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(32) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਦਾ ਕੰਮ ਰਾਜ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਚਿਤ ਸਮਰਥਨ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਰੋਤ ਲੱਭਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 162 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

(33) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਘਾਟ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਉਕਤ ਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਾ 36(1)(i) (ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। k) 1970 ਦੇ ਐਕਟ ਜਾਂ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

1970 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਤੇ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵੇਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰਤ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ " ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ" ਅਤੇ "ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਿਆਪਕਤਾ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ", ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 36 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 1 ਦੇ ਉਪ ਧਾਰਾ (ਏ) ਤੋਂ (ਪੀ) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ। 1970 ਦਾ ਐਕਟ ਅਤੇ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਤੋਂ (ਪੀ)। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਾ ਆਯੋਜਨ।

(34) ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਯੋਗ ਉਪਬੰਧ "ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ" ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। "ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ" ਕੀਤੀ ਗਈ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਸਿਰਫ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹਨ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਮ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਯਮ/ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਆਮ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਨੁਭਾਗ. ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ *ਸਮਰਾਟ* ਬਨਾਮ *ਸਿਬਨਾਥ ਬੈਨਰਜੀ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ*¹¹; *ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ*¹²; *ਅਫਜ਼ਲ ਉੱਲਾ* ਬਨਾਮ *ਐਮਪੀ ਰਾਜ*¹³; *ਕੇ. ਰਾਮਨਾਥਨ* ਬਨਾਮ *ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ*¹⁴; *ਅਜੈ ਕੈਨੂ* ਬਨਾਮ *ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ*¹⁵ ਅਤੇ *ਈਸ਼ਵਰ ਨਗਰ ਕੋਆਪਰੇਟਿਵ ਹਾਊਸਿੰਗ ਬਿਲਡਿੰਗ ਸੁਸਾਇਟੀ* ਬਨਾਮ *ਪਰਮਾ ਨੰਦ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ*¹⁶।

(35) *ਸਮਰਾਟ* ਬਨਾਮ *ਸਿਬਨਾਥ ਬੈਨਰਜੀ* ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੁਨਿਆਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ , 156 (ਸੁਪਰਾ) ਜਿਸਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਲਗਾਤਾਰ ਕਈ

11ਏਆਈਆਰ 1945 ਪੀਸੀ 156

12ਏਆਈਆਰ 1971 ਐਸਸੀ 771

13ਏਆਈਆਰ 1964 ਐਸਸੀ 264

141985(2) ਐਸਸੀ 116

151988(4) ਐਸਸੀ 156

16ਏਆਈਆਰ 2011 ਐਸਸੀ 548

ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਡਿਫੈਂਸ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1940 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਮੁੱਦਾ ਜਿਸ ਨੇ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਮ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦਿੱਤੇ "ਬਿਨਾਂ ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਲਈ "ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਕਿ: -

“ ਸੈਕਸ਼ਨ 2, ਡਿਫੈਂਸ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਕਟ, 1939 (1939 ਦਾ ਐਕਟ 35), ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ, ਡਿਫੈਂਸ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1940 (1940 ਦਾ ਐਕਟ 19) ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਹਿੱਸੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:- “2. (1) ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤ ਦੀ ਰੱਖਿਆ, ਜਨਤਕ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਜਾਂ ਕੁਸ਼ਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਮੁਨਾਸਬ ਜਾਪੇ। ਜੰਗ, ਜਾਂ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ।

(2) ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਨਿਯਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ, ਅਰਥਾਤ:-ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2, ਡਿਫੈਂਸ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਐਕਟ, ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਉਪ ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਅਹੁਦਿਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਨ। ਉਸ ਬਿਆਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਨਿਯਮ 26 ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦਾ ਕਾਰਜ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਹੈ; ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ “ਨਿਯਮ” ਉਹ ਨਿਯਮ ਹਨ ਜੋ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ; ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ "ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਿਆਪਕਤਾ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ- ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈਜ਼ਬ ਨੇ ਖੁਦ ਇਹ ਸੋਚਿਆ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ- ਕਿ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਆਮ ਭਾਸ਼ਾ ਨਿਯਮ 26 ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਅਕ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਲੋਚਨਾ ਤੋਂ

ਬਚਦੀ ਹੈ।"

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਸੰਚਾਰ ਨਿਗਮ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਟੈਲੀਕਾਮ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਅਥਾਰਟੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ^{17/}

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਮਿਤੀ 07.12.2018 ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 36(ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ) 1970 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ 1)(i) ਅਤੇ (ਕੇ) ਜਾਂ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ, ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਦੇ ਆਯੋਜਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦਾ ਸਰੋਤ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦੀ ਹੈ। 1970 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36(1) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (i) ਅਤੇ (ਕੇ), ਇਹ 1970 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਮੁੱਖ ਹਿੱਸੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਮ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, 1973 ਦਾ।

(36) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਭਾਵੇਂ 1970 ਦੇ ਐਕਟ ਜਾਂ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਅੱਜ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ, NEET ਵਰਗੀ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ

ਇਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ਗੀ। ਇੰਡੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 10(ਏ) ਪਾ ਕੇ ਕੀਤੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ **ਮਾਡਰਨ ਡੈਂਟਲ ਕਾਲਜ ਐਂਡ ਰਿਸਰਚ ਸੈਂਟਰ** (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ 7^{ਵੀਂ} ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 25 ਸੂਚੀ III ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਐਂਟਰੀ 66 ਸੂਚੀ 1 ਦੇ ਅਧੀਨ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

" 101. ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ, ਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 66 ਇੱਕ ਖਾਸ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖਾਸ ਅਤੇ ਸੀਮਤ ਸਕੋਪ ਹੈ। ਇਹ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਜਾਂ ਖੋਜ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਲਮੇਲ ਅਤੇ ਮਿਆਰਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। "ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦਾ ਤਾਲਮੇਲ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਨ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ

ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਡੋਮੇਨ ਯੂਨੀਅਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਮਤਿਹਾਨ ਕਰਵਾਉਣਾ, ਆਦਿ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦਾ ਦਾਖਲਾ ਜਾਂ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੀਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਤਾਲਮੇਲ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ, ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਸਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ " ਐਮ ਸੀ ਆਈ ") ਵਰਗੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾ ਬਣਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਐਮ ਸੀ ਆਈ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੈਡੀਕਲ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਮਿਆਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਤਾਲਮੇਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਜਦੋਂ "ਸਿੱਖਿਆ" ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਾਕਟਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ (ਜੋ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ) ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਸੂਚੀ III ਐਂਟਰੀ 25 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੇਂਦਰ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਕਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਸਮੇਤ, ਸੂਚੀ II ਐਂਟਰੀ 11 ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਸੀ [" 11. " ਸਿੱਖਿਆ " ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਸਮੇਤ, ਸੂਚੀ I ਅਤੇ ਦਾਖਲੇ ਦੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ 63, 64, 65 ਅਤੇ 66 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਸੂਚੀ III ਦਾ 25"] . ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ (ਚਾਲੀ-ਦੂਜਾ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1976 ਦੁਆਰਾ 3-7-1977 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸੂਚੀ II ਐਂਟਰੀ 25 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ [ਲਿਸਟ III ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਸੋਧੀ ਐਂਟਰੀ 25 ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: "ਵੇਕੋਸ਼ਨਲ ਅਤੇ ਕਿਰਤ ਦੀ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿਖਲਾਈ"] ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸਮੇਤ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਸਮਕਾਲੀ

ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਤਕਨੀਕੀ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਐਂਟਰੀ 25 ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦੋ ਇੰਦਰਾਜ਼, ਇੱਕ ਯੂਨੀਅਨ ਲਿਸਟ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਸਮਕਾਲੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕਸੁਰ ਹੋ ਕੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਜਾਂ ਖੋਜ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਲਮੇਲ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਘ/ਸੰਸਦ ਦੇ ਕੋਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ, ਤਕਨੀਕੀ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ

ਸਬੰਧਤ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਐਂਟਰੀ 25 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੂਚੀ III ਐਂਟਰੀ 25 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖੇਤਰ ਕਾਫੀ ਚੌੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੂਚੀ I ਐਂਟਰੀਆਂ 63, 64, 65 ਅਤੇ 66 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਦੀ ਸੀਮਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ।

[25* ਇੰਦਰਾਜ਼ 11: ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਸਮੇਤ 'ਸਿੱਖਿਆ', ਸੂਚੀ 1 ਦੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ 63, 64, 65 ਅਤੇ 66 ਅਤੇ ਸੂਚੀ III ਦੀ ਐਂਟਰੀ 25 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ]

[26* ਸੂਚੀ III ਵਿੱਚ ਅਣਸੋਧਿਆ ਇੰਦਰਾਜ਼ 25 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: 'ਲੇਬਰ ਦੀ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿਖਲਾਈ']।

102. ਦਾਖਲਿਆਂ ਸਮੇਤ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਵਿਦਿਅਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਦੋ ਪਹਿਲੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ: ਪਹਿਲਾ ਗੋਦ ਲੈਣ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਾਪਦੰਡ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਬੈਚਮਾਰਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਮਿਆਰਾਂ ਦਾ ਤਾਲਮੇਲ ਮਿਆਰਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਹੈ। ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਜਿੱਥੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਪੱਧਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਢਲੀ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਘਾਟ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉੱਚ ਉੱਤਮ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਤੱਕ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਆਇਆ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੱਧਰਾਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਖੋਜ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ। , ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਵਾਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਥਾਨਕ ਅਤੇ ਖੇਤਰੀ ਪੱਧਰਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਅਤੇ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਰਾਸ਼ਟਰ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ

ਮਿਆਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਖੋਜ, ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਇੱਕਸਾਰ ਮਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸੂਚੀ I ਐਂਟਰੀ 66 ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ।

103. ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਦੂਜਾ/ਦੂਸਰਾ ਪਹਿਲੂ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਮਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਗਤੀਵਿਧੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਨਕ ਅਤੇ ਖੇਤਰੀ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੂਚੀ I ਐਂਟਰੀ 66 ਮਿਆਰਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਅਤੇ ਤਾਲਮੇਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਅਸਲ ਸੂਚੀ II ਐਂਟਰੀ 11 ਨੇ

ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਅਤੇ ਤਾਲਮੇਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜੋ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੰਵਿਧਾਨ (ਬਤਾਲੀਵੀ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1976 ਦੁਆਰਾ, ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਧਾਨਕ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸੂਚੀ III ਐਂਟਰੀ 25 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੰਸਦ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਕਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜੋ ਸੂਚੀ I ਐਂਟਰੀਆਂ 63 ਤੋਂ 66 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

104. ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਭਾਰਤੀ ਵਿਦਿਆਪੀਠ [ਭਾਰਤੀ ਵਿਦਿਆਪੀਠ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ, (2004) 11 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 755 : 2 ਐਸ ਸੀ ਈ ਸੀ 535] ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਸੂਚੀ I ਐਂਟਰੀ 66 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਦੋ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਦੋ ਜੱਜ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਹਿਲਾਂ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ। ਗੁਜਰਾਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ [ਗੁਜਰਾਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਰੰਗਨਾਥ ਮੁਪੋਲਕਰ, ਏਆਈਆਰ 1963 ਐਸ ਸੀ 703 : 1963 ਸਪਲਿਮੈਂਟਰੀ (1) ਐਸ ਸੀ ਆਰ 112] ਵਿੱਚ, ਪੰਜ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸੂਚੀ II ਐਂਟਰੀ 11 (ਜੋ ਕਿ ਹੁਣ ਸੂਚੀ III ਐਂਟਰੀ 25 ਹੈ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਟੂ ਲਿਸਟ 1 ਐਂਟਰੀ 66. ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਰਾਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਹ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ। ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦਾ ਤਾਲਮੇਲ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਸੂਚੀ I ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਕਤ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋ ਐਂਟਰੀਆਂ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਓਵਰਲੈਪ ਹੋਈਆਂ ਅਤੇ ਸੂਚੀ

I ਐਂਟਰੀ 66 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਓਵਰਲੈਪ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਰਾਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸੰਘੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਵੀ, "ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਤਾਲਮੇਲ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਨ" ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਰ. ਚਿਤਰਲੇਖਾ ਬਨਾਮ ਮੈਸੂਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ [ਆਰ. ਚਿਤਰਲੇਖਾ ਬਨਾਮ ਮੈਸੂਰ ਰਾਜ, ਏਆਈਆਰ 1964 ਐਸਸੀ 1823: (1964) 6 ਐਸਸੀਆਰ 368], ਉਸੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕੇਂਦਰੀ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਜਾਂ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਭਾਰੀ ਜਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਟੀਐਨ ਬਨਾਮ ਅਧਿਆਮਨ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਐਂਡ ਰਿਸਰਚ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ [ਸਟੇਟ ਆਫ ਟੀਐਨ ਬਨਾਮ ਅਧਿਆਮਨ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਐਂਡ ਰਿਸਰਚ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ, (1995) 4 ਐਸਸੀਸੀ 104 : 1 ਐਸਸੀਈਸੀ 682] ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਰਾਜ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਇੰਦਰਾਜ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ, ਇਹ ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਪ੍ਰੀਤੀ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ [ਪ੍ਰੀਤੀ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਬਨਾਮ ਐਮਪੀ ਰਾਜ, (1999) 7 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 120: 1 ਐਸ ਸੀ ਈ ਸੀ 742] ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸੰਤ ਗਿਆਨੇਸ਼ਵਰ ਸਿੱਖਿਆ ਸ਼ਾਸਤਰ ਮਹਾਵਿਦਿਆਲਿਆ [ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸੰਤ ਗਿਆਨੇਸ਼ਵਰ ਰਾਜ ਸਿੱਖਿਆ ਸ਼ਾਸਤਰ ਮਹਾਵਿਦਿਆਲਿਆ, (2006) 9 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 1 : 5 1 ਐਸ ਸੀ ਈ ਸੀ 637] . ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਮਪੀ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਨਿਵੇਦਿਤਾ ਜੈਨ [ਸਟੇਟ ਆਫ ਐਮਪੀ ਬਨਾਮ ਨਿਵੇਦਿਤਾ ਜੈਨ, (1981) 4 ਐਸਸੀਸੀ 296] ਅਤੇ ਅਜੈ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ [ਅਜੈ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ, (1994) ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ। 4 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 401] ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਸੂਚੀ I ਐਂਟਰੀ 66 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਤੀ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ [ਪ੍ਰੀਤੀ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਬਨਾਮ ਐਮਪੀ ਰਾਜ, (1999) 7 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 120: 1 1 ਐਸ ਸੀ ਈ ਸੀ 742] ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਪੋਸਟ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਦਾਖਲਿਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਸੂਚੀ I ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਵਿਦਿਆਪੀਠ [ਭਾਰਤੀ ਵਿਦਿਆਪੀਠ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ, (2004) 11 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 755 : 2 1 ਐਸ ਸੀ ਈ ਸੀ 535] ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

105. ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰੀਤੀ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ [ਪ੍ਰੀਤੀ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਬਨਾਮ ਐਮਪੀ ਰਾਜ, (1999) 7 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 120 : 1 ਐਸ ਸੀ ਈ ਸੀ 742] ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਦਾਖਲਿਆਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭਾਰਤੀ ਵਿਦਿਆਪੀਠ [ਭਾਰਤੀ ਵਿਦਿਆਪੀਠ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ, (2004) 11 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 755 : 2 ਐਸ ਸੀ ਈ ਸੀ 535] ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਕਿ ਦਾਖਲਿਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਸੂਚੀ I ਐਂਟਰੀ 66 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ,

ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬਰਕਰਾਰ ਅਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸੂਚੀ III ਐਂਟਰੀ 25 ਸੂਚੀ I ਐਂਟਰੀ 66 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਸੂਚੀ III ਐਂਟਰੀ 25 ਤੋਂ ਦਾਖਲਿਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੂਚੀ III ਐਂਟਰੀ 25 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੇਂਦਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਐਂਟਰੀ 25 ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਯੋਗ ਕਾਨੂੰਨ।

106. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀਈਟੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਫੀਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਰਾਜ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ "ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ" ਨਾਮਕ ;ਸੀ ਈ ਟੀ ਦੇ ਆਯੋਜਨ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਸੰਘ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੀਵਿਥਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 254 ਦੇ ਟਚਸਟੋਨ 'ਤੇ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਅੱਗੇ."

(39) ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸੀਵਿਥਾਨ ਵਿੱਚ ਦੋ ਇੰਦਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਘ ਕੋਲ ਉੱਚ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਲਮੇਲ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਇੱਕਮਾਤਰ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇੰਦਰਾਜ਼ 66 ਸੂਚੀ I ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿੱਖਿਆ ਜਾਂ ਖੋਜ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਇਸ ਕੋਲ ਐਂਟਰੀ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ, ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ, ਕਿਰਤੀਆਂ ਦੀ ਵੇਕੇਸ਼ਨਲ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿਖਲਾਈ ਸਮੇਤ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੀਵਿਥਾਨ ਦੀ ਸੂਚੀ III ਦੀ।

(40) ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੰਦਰਾਜ਼ 66(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਕਲੇ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਘ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਮਕਾਲੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਲ ਐਂਟਰੀ 25 ਸੂਚੀ III ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਇਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਐਂਟਰੀ 66 ਸੂਚੀ I ਅਤੇ ਦਾਖਲਾ 25 ਸੂਚੀ-III ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਵਰਗੇ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਆਯੋਜਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਯੂਨੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਅਧੀਨ। **ਮਾਡਰਨ ਡੈਂਟਲ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਰਿਸਰਚ ਸੈਂਟਰ** (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੈਰਾ-106 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੀਵਿਥਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 254 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਟਚਸਟੋਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੋਵਾਂ ਕੋਲ ਉਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸਹਿ-ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੀਵਿਥਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 73 ਅਤੇ ਧਾਰਾ

162 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(41) ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਨਿਆਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਛੋਟ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

(42) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਫੀਸ ਆਦਿ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੇਂਦਰੀਕ੍ਰਿਤ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਰਾਜ ਹਰਿਆਣਾ ਨੇ ਸਮਾਨ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਐਕਟ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਇਸਨੇ ਆਯੂਸ਼ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਆਯੂਸ਼ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੁਰੂਕਸ਼ੇਤਰ ਐਕਟ, 2006 ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 162 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਖਲਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ 01.08.2019 ਦੀ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। . ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੋਵਾਂ ਰਾਜਾਂ ਨੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਮਿਤੀ 28.05.2018 ਅਤੇ 01.08.2019 ਦੀਆਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ

ਬੀ.ਏ.ਐੱਮ.ਐੱਸ., ਬੀ.ਐੱਚ.ਐੱਮ.ਐੱਸ. ਅਤੇ ਬੀ.ਯੂ.ਐੱਮ.ਐੱਸ. ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਕੇਂਦਰੀਕ੍ਰਿਤ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

(43) ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ 07.12.2018 ਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਨਿਯਮ ਅਤੇ 14.12.2018 ਦੀ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਇਹ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬੀ.ਏ.ਐੱਮ.ਐੱਸ., ਬੀ.ਐੱਚ.ਐੱਮ.ਐੱਸ. ਅਤੇ ਬੀ.ਯੂ.ਐੱਮ.ਐੱਸ. ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਦੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਟੈਂਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ/ਹਿਦਾਇਤਾਂ/ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਪਾਬੰਦ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਨੇ ਵੀ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਂਟਰੀ 25 ਸੂਚੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ, ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਆਦਿ ਸਮੇਤ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ III ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 162 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਇਸਨੇ 01.08.2019 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣਾ। ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਛੇਦ 254 ਦੇ ਅਧੀਨ ਟਕਰਾਅ ਜਾਂ ਅਪਵਾਦ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਸੋਧ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੁਆਰਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪੰਜਾਬ

ਐਕਟ 2006 ਅਤੇ ਇਸ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(44) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਘ ਕੋਲ ਐਟਰੀ 66 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੂਚੀ III ਦੀ ਐਟਰੀ 25 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਮਕਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ 7^{ਵੀਂ} ਅਨੁਸੂਚੀ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਿਰਫ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਅਦਾਰੇ ਵਿੱਚ ਤਾਲਮੇਲ ਅਤੇ ਮਿਆਰਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਵੀ ਹੈ। - ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਸਮੇਤ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦ ਹੈ,

ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ, ਕਿਰਤੀਆਂ ਦੀ ਕਿੱਤਾਮੁਖੀ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿਖਲਾਈ ਆਦਿ, ਅਰਥਾਤ, ਦੋਵੇਂ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪੂਰਾ ਖੇਤਰ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਮਿਤੀ 07.12.2018 ਅਤੇ 14.12.2018 ਦੀਆਂ ਇਪਗਨਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮਿਤੀ 28.05.2018 ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 01.08.2019 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਰਥਾਤ ਯੂਨੀਅਨ ਵਜੋਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜਾਂ ਨੇ ਬਰਾਬਰ ਅਤੇ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੀ.ਏ.ਐੱਮ.ਐੱਸ., ਬੀ.ਐੱਚ.ਐੱਮ.ਐੱਸ. ਅਤੇ ਬੀ.ਯੂ.ਐੱਮ.ਐੱਸ. ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਡੁੱਘਾਈ ਨਾਲ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ। ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ 1970 ਦੇ ਐਕਟ ਜਾਂ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

(45) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ 07.12.2018 ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਅਤੇ 14.12.2018 ਦੀ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਜ਼. ਏ.ਵਿਜ਼. ਵਿੱਚ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸੋਧ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਟਕਰਾਅ, ਵਿਰੋਧ ਜਾਂ ਅਸੰਗਤਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 28.05.2018 ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 01.08.2019 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ। ਸਾਨੂੰ 07.12.2018 ਦੀ ਅਪ੍ਰਗਟ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਨੂੰ 1970 ਦੇ ਐਕਟ ਜਾਂ 1973 ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਅਤਿ ਉਲੰਘਣਾ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।

(46) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਬਾਰੇ ਅਗਾਊਂ ਸੂਚਨਾ ਦੀ ਘਾਟ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਘਾਟ ਬਾਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ

ਬੀ.ਏ.ਐੱਮ.ਐੱਸ., ਬੀ.ਐੱਚ.ਐੱਮ.ਐੱਸ. ਅਤੇ ਬੀ.ਯੂ.ਐੱਮ.ਐੱਸ. ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕਾਲਜਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।

(47) ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ 09.06.2017 ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੈਸ਼ਨ 2018-19 ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ **ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਆਫ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।**

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ (ਸੁਪਰਾ) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਆਯੁਸ਼ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੇ 12.02.2018 ਅਤੇ 15.06.2018 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸਾਂ ਅਧੀਨ ਆਯੁਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ 2018-19 ਲਈ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਲ 2018 ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸੈਸ਼ਨ ਲਈ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

(48) ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਤੱਥ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਮਿਤੀ 28.05.2018 ਦੀ ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਰੋਤ ਲੱਭਦਾ ਹੈ, ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੀ.ਏ.ਐੱਮ.ਐੱਸ., ਬੀ.ਐੱਚ.ਐੱਮ.ਐੱਸ. ਅਤੇ ਬੀ.ਯੂ.ਐੱਮ.ਐੱਸ. ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸਾਲ 2018 ਵਿੱਚ ਆਯੁਸ਼ ਕੋਰਸਾਂ ਲਈ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੂਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਰ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਰਵਿਦਾਸ ਆਯੁਰਵੈਦਿਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ 01.08.2019 ਤੋਂ ਭਾਵ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਵਿਧਾਨਕ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ 28.05.2018 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜੋ ਕਿ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਲਈ ਅਪਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ 30.11.2018 ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਤੋਂ ਕਈ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(49) ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੇ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਯੁਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਘਾਟ ਬਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ

ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 37,906 ਆਯੂਸ਼ ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 7,97,060 ਉਮੀਦਵਾਰ ਕੁਆਲੀਫਾਈ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਬੇਮਿਸਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(50) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਜੋ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(51) ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਆਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲੇ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਕਿ ਦਾਖਲੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਫਾਈਨਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ

ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਹੜੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਏ ਸਨ ਜਾਂ ਜੋ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਵਿੱਚ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਨਾਲ ਦਾਖਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਾਖਲੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤਮ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਬਰਾਬਰੀ ਨਹੀਂ ਆਈ ਹੈ।

(52) ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਯੂਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲੈਣ ਲਈ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਦਾਖਲੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਉਹ ਦਾਖਲੇ ਜੋ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਐਨ ਈ ਈ ਟੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(53) ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਇੱਕ ਫੋਟੋ ਕਾਪੀ ਸਾਰੀਆਂ ਜੁੜੀਆਂ ਫਾਈਲਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇ।

ਰਿਤਕ੍ਰ ਰਿਸ਼ੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।